

786 amicitiam secularem, peccantes non arguunt, ut pravi pastores non habentes curam de ovibus et videntes lupum fugiunt: cur magis non pertimescunt principem principum, regem regum, dominum dominantium? qui per prophetam pastores increpat dicens:

Ez. 13, 5. 'Non ascendistis ex adverso neque opposuistis murum, ut staretis in proelio in die Domini'. Denique sicut pervigil pastor contra bestias oves custodire solet, ita Dei sacerdos super gregem Christi sollicitus esse debet, ne inimicus vastet, ne persecutor infestet, ne potentioris cuiusque cupiditas vitam pauperum inquietet, dicente propheta: Ez. 3, 18. 19. 'Si non adnuntiaveris iniquo iniquitatem suam, sanguinem eius de manu tua requiram; si autem adnuntiaveris et non egerit poenitentiam, tu animam tuam liberasti, ipse in peccato suo morietur'. Ioh. 10, 11. 'Pastor namque bonus animam suam dat pro ovibus suis.' Haec namque recolentes, patres mei et fratres, operam date, ne de vobis dicatur ut pastoribus Israel, qui pascunt semetipsos et reliqua, sed audire mereamini: 'Euge serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui'.

III. Quartus sermo, ut episcopi diligenti cura provideant, quo omnes canonici sui canonice vivant et monachi seu monachae regulariter conversentur, tam in cibis quam in vestibus seu peculiare, ut discretio sit inter canonicum et monachum vel secularem et illo habitu vivant, quo orientales monachi degunt et canonici exemplo orientalium et non tinctis Indie coloribus aut veste preciosa, sed episcopi, abbates et abbatissae subiectis sibi in omnibus exemplum bonum prebeant, ut Petrus ait: 'Estote forma facti gregis secundum Deum' et cet. Qua de re suademus, ut synodalia edicta universalium sex conciliorum* cum decretis pontificum Romanorum sepius lectitentur, observentur et iuxta eorum exemplar ecclesiae status corrigatur, ut nec quid novi ab aliquibus introduci permittatur, ne sit scisma in ecclesia Dei.

V. Quintum caput admonet, ut si, quod sepe evenire solet, abbas aut abbatissa de hac luce migraverint, tunc cum consilio episcopi, cuius in parrochia ipsum monasterium situm est, probatae vitae et religiosi secundum Deum ex ipsis eligantur^a pastores, qui sollicite animarum sibi commissarum [curam^b] gerant. Si autem infra cenobio illo talis vir minime repperitur, de alio eis cenobio talis mittatur, qui eos secundum Deum gubernare queat, ut votum quod Deo voverunt in omni humilitate et oboedientia die noctuque implere satagant^c, parati semper precinctis lumbis ardentibusque lucernis patrefamilias expectantes, ut dum vigilantes invenerit, faciat eos aeterni convivii esse participes.

VI. Sextum decretum, ut nullus episcoporum presbiterum aut diaconum ordinare presumat, nisi probatae vitae fuerint et officium suum rite implere possint, et in illo titulo perseverent, ad quem consecrati sunt, ita ut nullus de alterius titulo presbiterum aut diaconum suscipere presumat absque^d* causa rationabili et literis commendaticiiis.

VII. Septimo capitulo, ut omnes ecclesiae publice canonicis horis cursum suum cum reverentia habeant.

VIII. Octavo statuto, ut privilegia antiqua a sancta Romana sede delata ecclesiis omnimodis conserventur. Si qua autem propter assensum pravorum hominum contra canonica instituta conscripta sunt, avellantur.

VIII. Nono capite, ut nullus ex ecclesiasticis cibum in secreto sumere audeat, nisi prae nimia infirmitate, quia hypocrisis et Saracenorum est. Ideo hortamur, ut non simus forinsecus sepulchra dealbata, intus autem pleni cadaveribus mortuorum, maxime cum Salvator dicit: 'Attendite ne iusticiam vestram faciatis coram hominibus, ut videamini ab eis, alioquin mercedem non habetis apud patrem vestrum, qui in

3. ^a) elegantur C ^b) om. C, add. Cent. ^c) satagant C ^d) his verbis finitur fol. 117, folia 118 — 125 desunt, quae secuntur Centuriatores soli col. 578—585 nobis servaverunt.